KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä tammikuuta 1997,

polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä Romaniasta, Tunisiasta ja Turkista peräisin olevan tietyn portlandsementin tuonnissa Espanjaan

(97/169/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1] ja erityisesti sen 23 artiklan,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 [2], jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

(1) Vuoden 1992 tammikuussa komissio vastaanotti valituksen, jonka Oficemen, Espanjan sementtituottajien kansallinen järjestö, oli jättänyt kaikkien espanjalaisten portlandsementin tuottajien puolesta.

(2) Valitukseen sisältyi suoranaisia todisteita polkumyynnistä alueellisella tasolla ja siitä aiheutuvasta vahingosta. Todisteita pidettiin riittävinä menettelyn aloittamiseksi, jotta olisi voitu todeta, pitivätkö väitteet paikkansa ja oliko toimenpiteiden käyttöönotto oikeutettu. Tämän seurauksena komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [3] julkaistulla ilmoituksella polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Turkista, Romaniasta ja Tunisiasta peräisin olevan tietyn portlandsementin tuonnissa Espanjaan ja aloitti tutkimuksen. Kyseessä oleva tuote on portlandsementti, muu kuin valkosementti, myös keinotekoisesti värjätty, irtotavarana tai säkeissä, joka luokitellaan CN-koodiin 2523 29 00.

(3) Komissio ilmoitti virallisesti tuottajille, viejille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiden edustajille sekä valituksen tekijöille ja antoi osapuolille, joita asia koski suoraan, mahdollisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluksi.

(4) Turkin ja Tunisian hallitukset sekä tuottajat ja viejät asianomaisissa maissa esittivät näkökantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka sitä pyysivät, annettiin mahdollisuus tulla kuulluksi.

(5) Tutkimusajanjaksoksi vahvistettiin 1 päivän huhtikuuta 1991 ja 31 päivän maaliskuuta 1992 välinen ajanjakso.

(6) Komissio etsi ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja vahingon määrittämisen kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot ja suoritti tutkimuksia seuraavien espanjalaisten tuottajien toimitiloissa:

— Asland Cataluña y del Mediterráneo, Barcelona,

— Asland, SA, Madrid,

— Cementos Atlántico, SA, Madrid,

— Cementos Molins, SA, Barcelona,

— Compañia Valenciana de Cementos Portland, SA, Valencia,

— Portland Iberia, SA, Madrid,

— Sociedad Financiera y Minera, SA, Madrid,

— Uniland Cementera, SA, Barcelona.

(7) Tämän tutkimuksen perusteella komissio päätteli kuultuaan polkumyyntikomiteaa asiasta, että menettely olisi päätettävä ilman toimenpiteitä koska oli todettu, että kyseessä oleva tuonti ei aiheuttanut eikä uhannut aiheuttaa merkittävää vahinkoa Espanjan tuotannonalalle.

(8) Ottaen huomioon neuvoa-antavassa komiteassa esitetyt vastalauseet komissio esitti 10 päivänä helmikuuta 1994 perusasetuksen 9 artiklan mukaisen kertomuksen neuvostolle ja ehdotti, että menettely päätetään ilman toimenpiteitä.

Neuvosto päätti 7 päivänä maaliskuuta 1994, että menettelyä ei päätetä.

(9) Komissio noudatti neuvoston päätöstä ja tarkasteli uudelleen tutkimuksensa tuloksia Espanjan tuotannonalan toimittamien ja tutkimuksessa tarkistettujen tietojen sekä valituksen tekijöiden esittämien lisähuomautusten perusteella. Tässä yhteydessä uudelleentarkastelun laajuutta rajoitti se, että komissio voi käyttää ainoastaan tutkimusajanjaksoon liittyviä tietoja, eikä myöhempään ajanjaksoon liittyviä tietoja voitu sen vuoksi ottaa huomioon.

[1] EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1
[2] EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 1
[3] EYVL N:o C 100, 22.4.1992, s. 4

(10) Tämän uudelleentarkastelun johdosta komissio toisti vuonna 1994 neuvostolle tekemänsä ehdotuksen.

B. SAMANKALTAINEN TUOTE

(11) Tutkimuksesta ilmeni, että asianomaisten maiden kotimaan markkinoilla myynnissä olevat portlandsementin lajit olivat samanlaisia kuin Espanjaan viedyt lajit. Espanjassa valmistetut sekä kolmesta asianomaisesta maasta Espanjaan viedyt portlandsementin eri lajit olivat samanlaisia olennaisiltaan fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan. Komissio päätteli tämän vuoksi, että kaikkia portlandsementin lajeja olisi tämän menettelyn osalta pidettävä samankaltaisina tuotteina perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan mukaisesti.

C. ALUEELLISUUS

(12) Komissio totesi, että 94 prosenttia kyseessä olevan tuotteen Espanjan tuotannonalan kokonaistuotannosta myytiin Espanjan markkinoilla ja että muualle yhteisöön sijoittautuneet tuottajat eivät olennaisissa määrin tyydyttäneet Espanjan kokonaiskysyntää, sellaisena kuin se on määriteltynä näkyvällä kulutuksella. Espanjan tuotannonalan kotimaan markkinoiden myynnin osuus oli lähes 89 prosenttia tutkimusajanjakson aikana, kun taas tuonti muista yhteisön jäsenvaltioista edusti kahta prosenttia. Lisäksi 89 prosenttia yhteisön kokonaistuonnista maista, joita tämä menettely koski, suuntautui Espanjaan.

Espanjan tuotannonalan voidaan tämän vuoksi katsoa edustavan perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalaa.

D. POLKUMYYNTI

(13) Käytössä olevista tiedoista ilmeni, että kolmesta asianomaisesta maasta tuotua tuotetta myytiin Espanjan markkinoilla hintaan, jota joissakin tapauksissa voitiin pitää selvänä osoituksena polkumyynnistä. Tätä seikkaa ei kuitenkaan otettu huomioon jäljempänä esitettyjen vahinkoa koskevien päätelmien johdosta.

E. VAHINKO

1. Kulutus, määrät ja asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus

(14) Espanjan markkinat, sellaisina kuin ne on määriteltyinä näkyvällä kulutuksella, kasvoivat 26 miljoonasta tonnista vuonna 1989 tutkimusajanjakson 28 miljoonaan tonniin. Tuonti asianomaisista maista kasvoi 857 000 tonnista vuonna 1989 tutkimusajanjakson 2 388 000 tonniin. Tämän seurauksena Turkin, Romanian ja Tunisian markkinaosuus kasvoi 3,28 prosentista vuonna 1989 tutkimusajanjakson 8,54 prosenttiin.

2. Kyseessä olevan tuonnin vaikutus Espanjan tuotannonalaan

(15) Komissio otti seuraavat tosiasiat huomioon määritettäessään kyseessä olevan tuonnin mahdollista vaikutusta Espanjan tuotannonalaan:

a) Espanjan tuotantomäärä pysyi vakaana 27 miljoonan tonnin tasolla tutkimusajanjakson aikana;

b) olemassa oleva tuotantokyky oli arviolta 39 miljoonaa tonnia vuosina 1989, 1990 ja 1991 ja kasvoi noin viidellä prosentilla 41 miljoonaan tonniin tutkimusajanjakson aikana. Tuotantokyvyn käyttöaste pysyi vakaana 69 prosentin tasolla vuodesta 1989 vuoteen 1991, mutta se laski 66 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Tuotantokyvyn käyttöasteen pieneneminen johtui ainoastaan tuotantokyvyn lisäämisestä. Tässä yhteydessä komissio huomauttaa, että Espanjan tuotannonalalla esiintyi tutkimusajanjakson aikana huomattavaa ylituotantokykyä, jonka keskiarvo oli 32 prosenttia, suhteessa Espanjan kokonaiskysyntään;

c) Espanjan tuotannonalan kokonaismyynnin määrä pysyi vakaana noin 25 miljoonan tonnin tasolla kyseessä olevan ajanjakson aikana. Ottaen kuitenkin huomioon kulutuksen lievän kasvun, tuotannonalan markkinaosuus pieneni 96 prosentista vuonna 1989 tutkimusajanjakson 89 prosenttiin. Espanjan tuotannonalan markkinaosuus pysyi tästä pienenemisestä huolimatta tasaisen suurena;

d) tutkittujen espanjalaisten tuottajien myyntihintojen indeksitaso riippumattomille asiakkailleen nousi 100:sta vuonna 1989 103:een vuonna 1990, minkä jälkeen se laski 97:ään vuonna 1991 ja 94:ään tutkimusajanjakson aikana;

e) tutkittujen yhtiöiden voitot myynnissään riippumattomille asiakkaille laskivat keskimäärin 36 prosentista vuonna 1989 32 prosenttiin vuonna 1990, 21 prosenttiin vuonna 1991 ja 18 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana;

f) tutkittujen tuottajien työllistämisasteen indeksitaso laski jatkuvasti koko ajanjakson aikana 100:sta vuonna 1989 98:aan vuonna 1990, 94:ään vuonna 1991 ja 92:een tutkimusajanjakson aikana;

g) komissio tutki myös kyseessä olevan tuonnin mahdollisesti aiheuttamaa vahinkoa paikallisella tasolla ottaen huomioon espanjalaisten tuottajien erilaiset maantieteelliset sijainnit. Komission suorittamasta vahingon tekijöiden tutkimuksesta ilmeni, että ainoastaan Välimeren rannikko-

alueella sijaitsevien, 52 prosenttia valituksen tehneen tuotannonalan tuotannosta edustavien tuottajien tilanne huononi huomattavasti verrattuna sisämaassa toimivien tuottajien tilanteeseen. Itse asiassa rannikolla sijaitsevien tuottajien myynnin määrä laski 10 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas sisämaassa sijaitsevien tuottajien myyntikasvoi kolme prosenttia; rannikolla sijaitsevien tuottajien liikevaihto pieneni yhdeksän prosenttia, kun taas sisämaassa sijaitsevien tuottajien liikevaihto kasvoi yhdellä prosentilla. Lopuksi vuodesta 1989 rannikolla sijatsevien tuottajien voitot laskivat neljä prosenttiyksikköä enemmän kuin sisämaassa sijaitsevien tuottajien voitot. Tästä laskusta huolimatta rannikolla sijaitsevien tuottajien voitot pysyivät 18 prosentin tasolla tutkimusajanjakson aikana.

F. VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(16) Vaikka Espanjan tuotannonalan tilanne huononi tietyssä määrin kyseessä olevan ajanjakson aikana, erityisesti Välimeren rannikolla sijaitsevien tuottajien osalta, tilanne on arvioitava espanjalaisten tuottajien kokonaisuuden osalta sen määrittämiseksi, aiheuttavatko nämä tapahtumat merkittävää vahinkoa. Tässä asiassa komissio kiinnitti erityistä huomiota seuraaviin tekijöihin:

a) tuotannon ja myynnin määrät pysyivät vakaina. Vaikka kulutuksen kasvu näytti hyödyttävän polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia kotimaisen tuotannon sijaan, Espanjan tuotannonalalla oli kuitenkin edelleen 89 prosentin markkinaosuus;

b) hintojen alittamista koskevasta komission tutkimuksesta ilmeni, että vaikka hintojen alittamista esiintyi, sen vaikutuksia ei voitu pitää merkittävinä, ottaen huomioon kotimaisten tuottajien ja kolmesta asianomaisesta maasta tulevan tuonnin markkinaosuudet sekä tämän tuonnin vaikutukset, jotka rajoittuvat maantieteellisesti rannikolla sijaitseviin tuottajiin.

c) tuotantokustannusten nousua ja sen aiheuttamaa voittojen pienenemistä voidaan selittää pitkälle huomattavalla ylituotantokyvyllä ja siitä johtuneella kotimaisen tuotannonalan rakenneuudistuksella. Tässä yhteydessä espanjalaisten tuottajien myyntituotto pieneni, vaikka sen keskiarvo tutkimusajanjakson aikana oli vielä 18 prosenttia koko tuotannonalan osalta.

Espanjan tuotannonalan ehdotuksesta tutkittiin myös vaihtoehtoisia voiton ilmaisimia, kuten sijoitusten tuottoa, Valituksen tekijän toimittamista tiedoista, jotka tarkistettiin tyydyttävällä tavalla tutkimuksen aikana, ilmeni, kun otetaan huomioon kustannusten inflaatiopaineet ja jätetään ylituotantokyky huomioitta, että tutkimusajanjakson osalta määritetty sijoitusten tuottotaso oli 7 prosenttia ja oli näin ollen riittävä kyseisen tuotannonalan tuotantovarojen jälleenhankinnalle.

d) Työllisyys tuotannonalalla, jonka puolesta valitus jätettiin laski 8 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämä johtui kuitenkin suuressa määrin tuotannon rakenneuudistuksesta.

Edellä mainittujen tekijöiden perusteella ei voida päätellä, että Espanjan tuotannonala olisi kärsinyt merkittävää vahinkoa. Tätä päätelmää voidaan selittää sillä, että tämä menettely koskee alueellisia markkinoita, kuten mainitaan johdanto-osan 11 kappaleessa. Näissä olosuhteissa perusasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että vahinkoa aiheutetaan tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai lähes kaikesta tuotannosta kyseisillä alueellisilla markkinoilla. Tässä menettelyssä sekä rannikolla että sisämaassa sijaitsevia yksittäisiä tuottajia koskeva komission tutkimus ei kuitenkaan johtanut siihen päätelmään, että kyseinen edellytys olisi täytetty.

G. VAHINGO UHKA

(17) Komissio katsoo, että vaikka valituksen tekijä väitti myös, että merkittävän vahingon uhka oli olemassa, se ei esittänyt tosiasiallisia todisteita siitä jättäessään valituksensa, eikä sellaista löytynyt tutkimuksen aikana.

H. MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

(18) Tarkasteltavina olevien alueellisten markkinoiden kaikesta tai lähes kaikesta tuotannosta vastaaviin tuottajiin kohdistuvan vahingon tai sen uhan puuttuessa, vahingon määritystä tähän menettelyyn liittyvän yhteisön teollisuuden osalta ei voida tehdä.

Näissä olosuhteissa päätellään, että suojatoimenpiteiden käyttöönotto näyttää olevan tarpeeton ja että polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Päätetään polkumyynnin vastainen menettely Turkista, Romaniasta ja Tunisiasta peräisin olevan tietyn portlandsementin tuonnissa Espanjaan.

Tehty Brysselissä 30 päivänä tammikuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja